

Arrest

nr. 64 142 van 29 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart het staatsburgerschap van Georgië te bezitten en van Georgisch-Armeense origine te zijn. U bent minderjarig.

Alle problemen begonnen eind maart 2006.

Op het adres waar u woonde (Ketavan Tsamebuli 76/18 in Tbilisi) kwamen gewapende mensen, en ze namen u, uw moeder en uw grootmoeder mee voor ondervraging. Ze plaatsten jullie in verschillende kamers en begonnen jullie te ondervragen. U was op dat moment maar 13 jaar. U was geschrokken. Ze noemden u “Armeens uitschot”. Ze eisten dat u op zoek zou gaan naar uw vader en dat u zou zeggen waar hij was. Ze beschuldigden uw vader van separatistische medewerking met “de Armeniërs” en de Russische staatsveiligheid. Rechercheur G.(...) legde uit waarom ze op zoek waren naar uw vader. Hij vertelde dat er in de regio Samtsxe Dzhavaxeti veel oppositiepartijen waren, waarvan de hevigste Ediny

Dzhavakh (verenigd Dzavakh) was, en waarvan uw vader lid zou zijn. In het centrum van het district Alchamkalakski organiseerden ze verschillende protestacties.

Op 28 juli 2008 kwamen de gewapende en gemaskerde mensen opnieuw bij jullie en ze namen u en uw moeder mee. Uw grootmoeder lieten ze thuis. Ze namen jullie mee naar de politie van de Samgorski wijk bij diezelfde rechercheur G.(...). Er was nog iemand samen met hem. Ze toonden u foto's. Tussen de mensen op de foto's stond ook uw vader. G.(...) vroeg of u familiebanden had met de mensen op de foto's. U en uw moeder gaven aan dat jullie die mensen niet kenden en er geen familiebanden waren. Jullie hadden uw vader op dat moment al 8 jaar niet meer gezien. Als reactie op het feit dat jullie aangaven die mensen niet te kennen, toonde rechercheur G.(...) vervolgens overschrijvingsbewijzen (uit de regio Krasnodar en de regio Stavropol in Rusland en uit Armenië) waaruit bleek dat jullie effectief van uw vader alimentatiegeld hadden ontvangen. Jullie stelden dat dit alimentatiegeld was. De ondervrager vroeg dan hoe het mogelijk was dat jullie die man niet kenden en niet wisten waar hij was. De ondervragers bedreigden uw moeder, zeiden dat u iets zou kunnen overkomen en stelden dat u zou kunnen verdwijnen. Uw moeder kon uw vader niet terugvinden. Uw vader zocht geen contact met uw moeder.

Op 28 juli 2009 werden jullie bezocht door gewapende mensen, die uw grootmoeder en uw moeder in elkaar sloegen. Deze mannen hebben u meegenomen en ze riepen dat ze u zouden vermoorden omdat zij uw vader niet gevonden hadden. Deze mannen namen u mee naar "de zee van Tbilisi". Daar hebben deze mannen u geslagen, en 's ochtends werd u gevonden door de redders van "de zee van Tbilisi" die een ambulance belden. U werd naar het pediatrisch ziekenhuis gebracht waar een diagnose werd vastgesteld. Later belde u naar de vader van een klasgenoot, V.R.(...), die u naar een datcha bracht, in het district met de naam "Afrika". Daar werd u verzorgd, ongeveer gedurende 20 dagen.

Uw moeder werd ondervraagd op 01/10/2009. Ze werd bedreigd dat ze u zouden terugvinden, u zouden oppakken en folteren. Er werd bedreigd dat ze alle middelen zouden gebruiken opdat uw moeder uw vader zou vinden. U verliet het buitenverblijf niet. U ging niet naar school. Die mensen die uw vader zochten, bezochten ook uw school, maar uw klasleraar zei dat hij van niets wist. Op 07/10/2009 kreeg u een convocatie dat u zich als getuige bij het parket moest melden. Uw moeder verbleef bij een vriend in Kacheti en u bleef bij uw vriend.

U verliet Georgië op 14 oktober 2009 met de boot, en u reisde naar Oekraïne. U verbleef in Oekraïne van 17 oktober 2009 tot en met 3 november 2009. U wachtte op uw moeder.

Gezien het feit dat ze niet kwam, besloot u verder te reizen.

Op 3 november 2009 reisde u met de bus via Polen en Duitsland naar België. U kende onderweg geen persoonlijke paspoortcontrole.

U kwam België binnen op 6 november 2009, en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 10 november 2009."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"U verklaart tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat u problemen kende in Georgië omdat de Georgische autoriteiten via u de verblijfplaats van uw vader (die van Armeense origine is (CGVS, p. 5)) te weten willen komen. Volgens de verklaringen van rechercheur G.(...) zou uw vader immers samenwerken met Armeense separatistische partijen in Georgië (CGVS, p. 11).

Er moet echter worden opgemerkt dat u, zelfs rekening houdend met uw minderjarige leeftijd, er niet in geslaagd bent uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Er moet immers eerst en vooral worden opgemerkt dat u niet kan aantonen dat uw vader van Armeense origine is, en dat u door zijn vermeende (volgens de verklaringen van rechercheur G.(...)) politieke engagement problemen zou hebben gekend in uw land (CGVS, p. 10).

U geeft namelijk aan niet over bewijzen te beschikken dat uw vader van Armeense origine is en dat u door zijn vermeende (door rechercheur G.(...) aangehaalde) politieke engagement problemen kende. U beschikt evenmin over bewijzen dat uw vader nu al dan niet sympathisant of lid was van Ediny Dzhavakh (CGVS, p.9 en 10).

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde convocatie van de politie bevat evenmin concrete en rechtstreekse informatie dat u problemen zou kennen in Armenië omwille van de potentiële betrokkenheid van uw vader bij Armeense separatistische organisaties en/of bij de partij Ediny Dzhavakh.

Dit document bevat namelijk enkel de informatie dat u in een bepaalde zaak werd opgeroepen in de hoedanigheid van getuige (CGVS, p. 4). Gezien er in dit document nergens sprake is dat u ergens van beschuldigd wordt en er nergens een directe link wordt gelegd met de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen, wijzigt dit document niets aan deze beslissing. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat op deze convocatie geen stempel is aangebracht en dat deze convocatie niet ondertekend is op de daartoe voorziene plaats door onderzoeker G.(...). Hierdoor kan ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze convocatie.

U verklaart tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat mensen die zich in Georgië politiek pro Armenië profileren, zoals mensen die lid of sympathisant zijn van Ediny Dzhavakh (waartoe

uw vader volgens rechercheur G.(...) wordt gerekend), systematisch gearresteerd worden, voor langere periodes opgesloten worden en bij tegenwerking zelfs vermoord worden (CGVS, p. 9).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat behalve de arrestatie van de leider van Ediny Dzhavakh (waar u wel correct over weergeeft dat die werd gearresteerd), er geen sprake is van systematische vervolging (of arrestaties) van sympathisanten van Ediny Dzhavakh.

Concluderend kan dan ook gesteld worden, dat zelfs indien uw vader sympathisant zou zijn (geweest) van Ediny Dzhavakh (waarover u geen duidelijkheid kon verschaffen), het niet aannemelijk is dat u of uw vader hierdoor ernstig vervolgd zouden worden.

Ten overvloede zij opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat bij navraag bij de leiders van Ediny Dzhavakh of ze uw vader, M.J.(...), kennen, er duidelijk werd aangegeven dat ze deze persoon niet kennen en dat een familienaam zoals J.(...) bovendien zeer ongewoon is voor "Javakheti".

Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u, nogmaals rekening houdend met uw minderjarige leeftijd, niet aannemelijk kan maken dat u door de vermeende politieke activiteit van uw vader waarnaar rechercheur G.(...) verwees, problemen zou kennen in Georgië.

Volledigheidshalve zij nog opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er in Georgië geen sprake is van systematische vervolging van etnische Armenen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat de Armeense origine van uw vader mee aan de basis ligt van de door u aangehaalde problemen.

U geeft tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal ten slotte aan dat uw paspoort in Georgië bleef en u geeft aan niet te weten waar uw internationaal paspoort op dit moment exact is (CGVS, p. 4).

U geeft aan bij uw reis van Georgië naar België met valse paspoorten gereisd te hebben die in het bezit bleven van een vrouw, waardoor u nu niet over een paspoort beschikt en niets kan voorleggen (CGVS, p. 7).

Aangaande uw reisroute verklaarde u verder dat u met een bus vanuit Oekraïne naar België bent gereisd, en u geeft aan dat u zelf geen persoonlijke paspoortcontrole hebt gehad tussen Oekraïne en Polen (CGVS, p. 7).

Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er quasi zonder uitzondering strenge en persoonlijke paspoortcontroles zijn aan de buitengrenzen van de Schengen-zone. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u zonder (persoonlijke) paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust uw Georgisch paspoort achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent verborgen te houden.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofde geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een identiteitskaart van uzelf, een geboorteakte van uzelf, een geboorteakte van uw grootmoeder, een diploma van school, een echtscheidingsakte van uw ouders, en een geboorteakte van uw moeder) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit en de identiteit van uw familieleden, doch niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attest bevat een diagnose van de verwondingen die u hebt opgelopen en bevat de informatie dat u die verwondingen had opgelopen na een vechtpartij met onbekenden. Gezien nergens vermeld wordt in dit document met wie en waarom u concreet had gevochten, en er dus geen oorzakelijk verband kan worden gelegd met de door u aangehaalde problemen, wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing (CGVS, p. 4).

Het door uw advocaat op 10 december 2010 doorgemaakte document bevat de informatie dat u een zoekopdracht in verband met uw moeder hebt doorgestuurd aan de dienst Tracing van het Rode Kruis. Gezien het gegeven dat de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen betrekking hebben op uw vader (en niet op uw moeder), wijzigt dit document evenmin iets aan bovenstaande beslissing."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 februari 2011 een schending aan van de materiële motiveringsplicht en laat gelden dat de bestreden beslissing niet gedragen wordt door deugdelijke motieven.

Hij bevestigt dat hij niet kan aantonen dat zijn vader van Armeense origine is, noch dat deze politiek geëngageerd was maar wijst er op dat hij gedurende jaren geen contact met zijn vader meer heeft gehad.

Wat de convocatie betreft, stelt verzoeker "*in eer en geweten mee de convocatie die hij ontvangen heeft neer te leggen*" en meent dat deze minstens een begin van bewijs door geschrift uitmaakt.

Verder herhaalt hij dat hij problemen kende omwille van het politiek engagement van zijn vader en dat hij geen contact heeft met hem.

Verzoeker bevestigt dat zijn internationaal paspoort in Georgië achterbleef en dat hij niet weet waar zijn paspoort momenteel ligt. Hij bevestigt eveneens met valse documenten naar België gereisd te zijn en tijdens de reis geen identiteitscontrole te hebben gehad tussen Oekraïne en Polen.

Hij stelt dat de commissaris-generaal door het gebruik van het woord "quasi" in de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing zelf aangeeft dat de mogelijkheid bestaat dat men niet gecontroleerd wordt, zoals aldus verzoeker bij hem het geval was.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker geen begin van bewijs neergelegd heeft dat zijn vader van Armeense origine is, dat hij sympathisant of lid was van de oppositiepartij "Ediny Dzavakh" (Verenigd Dzavakh) én dat verzoeker bijgevolg, omwille van zijn vader, problemen zou hebben gekend. De door verzoeker neergelegde convocatie bevat evenmin concrete informatie dat hij problemen zou kennen in Armenië; bovendien vertoont dit stuk gebreken die maken dat er ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit ervan.

Voorts blijken verzoekers verklaringen aangaande de vervolging van Armeniërs in het algemeen en leden of sympathisanten van "Ediny Dzavakh" in het bijzonder, niet te stroken met de informatie

waarover het Commissariaat-generaal beschikt en bleken zijn verklaringen aangaande zijn reis naar België ongeloofwaardig en eveneens in strijd met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie.

De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Zo beperkt hij zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

De uitleg van verzoeker dat hij "*in eer en geweten*" de convocaties die hij ontvangen heeft, heeft neergelegd, doet niets af van de vaststelling dat deze convocaties niet authentiek zijn. Verzoeker is verantwoordelijk voor de -niet authentieke- stukken die hij neerlegt. Bovendien kan voormeld document sowieso zijn asielrelaas niet ondersteunen gezien hieruit blijkt dat verzoeker slechts als getuige werd opgeroepen en er aldus nergens sprake is dat hij ergens van beschuldigd wordt.

Dat de voorgelegde politieconvocatie een begin van bewijs uitmaakt zoals verzoeker stelt, kan derhalve niet worden volgehouden.

Waar verzoeker laat gelden dat de commissaris-generaal door het gebruik van het woord "quasi" zelf aangeeft dat het mogelijk is dat een persoon aan grenscontrole ontkomt, dient te worden opgemerkt dat uit het verhoorverslag van 21 september 2010 (zie p. 7) eveneens blijkt dat verzoeker geen enkele kennis had van de gegevens in het valse paspoort waarmee hij reisde. Van een adolescent die met een vals paspoort reist, mag nochtans verwacht worden dat hij wezenlijke informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, kan meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. In acht genomen de strenge controles is het niet aannemelijk dat een smokkelaar het risico zou nemen om verzoeker onvoorbereid en zonder kennis van zaken de grenscontroles te laten passeren.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld dat hierdoor het vermoeden ontstaat dat verzoeker bewust zijn Georgische paspoort achterhoudt om zo de erin vervatte informatie voor de asieldiensten verborgen te houden. Verzoeker schiet hierbij tekort aan de medewerkingsplicht die op elke asielzoeker rust.

Verweerder wijst er in zijn nota nog terecht op dat er rekening moet worden gehouden met het geheel van de motieven in de bestreden beslissing; een onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Zo stelt de bestreden beslissing ook terecht dat bij navraag bij de leiders van de oppositiepartij "Ediny Dzavakh" blijkt dat verzoekers vader, M.J., niet gekend is in de partij; bovendien werd nog aangegeven dat de naam J. zeer ongewoon is voor "Javakheti".

Daarenboven wees de commissaris-generaal er nog terecht op dat, zelfs al zou verzoekers vader sympathisant zijn geweest van voormelde partij, het niet aannemelijk is dat hij daarom ernstig zou worden vervolgd gezien uit de in het dossier aanwezige informatie blijkt dat er geen systematische vervolging plaatsvindt in Georgië van sympathisanten van voormelde partij.

Tot slot kon de commissaris-generaal uit de informatie nog besluiten dat er in Georgië sowieso geen sprake is van een systematische vervolging van etnische Armenen.

Verzoeker betwist dit in zijn verzoekschrift niet. Deze motieven, die hun grondslag vinden in het administratief dossier, blijven dan ook staande.

De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd.

In acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad dat geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker.

Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag.

Derhalve kan van verzoeker de vluchtelingenstatus zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, niet erkend worden.

Een ongelofwaardig relaas kan evenmin als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de voormelde wet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Derhalve kan aan verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE